

עטרת מרדכי

העלון השבועי להפצת תורה ברוחו של מרן הגה"צ הראשון ל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

י' שבט ה'תשפ"ה עלון מס' 500 פרשת בשלח-שבת שירה

זמני השבת:

עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
י-ם	16:43	17:58	18:37
רחובות	17:01	17:59	18:35
חיפה	16:51	17:57	18:35
ב"ש	17:02	18:00	18:38
ת"א	16:59	17:59	18:34

המאמר המרכזי

מאת ראש המוסדות הרב עקיבא יגאל אבן דנאן שליט"א

באמונה תמימה מבטלים את כל הדינים

ויאמר יקוק אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו:

(שמות פרק יד פסוק טו)

שואל "אור החיים" הקדוש זיע"א:

קשה ולמול מי יצעק (-משה רבנו) אם לא לה' אלהיו, ובפרט בעת צרה דכתיב (קראתי) מצרה לי (יונה ב'), מן המצר קראתי יי (תהלים קי"ח), ואם לצד (-משום) שהרבה להתפלל, - הלא כל עוד שלא נענה מהעונה (-הקב"ה) בצר לו - לא ירף מתפלה? עוד רואני כי נתקבלה תפלתו ואמר לו ה' "הרם את מטך" וגו', אם כן קובלנות זה שאמר "מה תצעק אלי" למה? עוד קשה אומרו "דבר אל בני ישראל ויסעו" - להיכן יסעו אם רודף מאחור והים לפניו, ואם הכוונה אחר שיבקע הים אם כן היה לו לומר "הרם את מטך" וגו' ואחר כך יאמר "דבר אל בני ישראל ויסעו"?:

ומתוך: אכן יתבאר הענין על פי מאמרם ז"ל (שמות רבה פכ"א) שישאל היו נתונים בדין מה אלו אף אלו (-מידת הדין טענה כשם שהמצרים עובדי ע"ז כך בדיוק ישראל עובדי ע"ז, וא"כ מדוע שישאל ינצלו והמצרים יטבעו?), ודבר ידוע הוא כי כח הרחמים הוא מעשים טובים אשר יעשה האדם למטה יוסיפו כח במדת הרחמים (-למעלה), ולהיפך בר-מינין ימעיטו הכח... והנה לצד שראה אל עליון כי ישראל קטרגה עליהם מדת הדין, והן אמת כי חפץ ה' לצדק ישראל אבל אין כח ברחמים לצד מעשיהם כנזכר (-שגם הם עובדי ע"ז), אשר על כן אמר למשה תשובה ניצחת מה תצעק אלי? פירוש כי אין הדבר תלוי ביד, הגם שאני חפץ עשות נס, כיון שהם אינם ראויים - מדת הדין מונעת, ואין כח ברחמים כנגד מדת הדין המונעת. ואמר אליו "דבר אל בני ישראל" פירוש זאת העצה היעוצה להגביר צד החסד והרחמים - דבר אל בני ישראל ויתעצמו באמונה בכל לבם ויסעו אל הים - קודם שיחלק, על סמך הבטחון כי אני אעשה להם נס, ובאמצעות זה תתגבר הרחמים (-וישראל ינצלו ממידת הדין ויזכו

שלום תמורת שלום

"כִּי אָמַר אֱלֹקִים, פֶּן-יִנָּחֵם הָעָם בְּרָאֲתָם מֶלֶכָהּ וְשָׁבוּ מִצִּיּוֹן" חז"ל מדברים על יפתח, שהיה איש ריק. התלקטו אליו אנשים ריקים. כשבאים לבקש ממנו להילחם עם בני עמון הוא אומר: שימו אותי לקצין, שימו אותי לראש. תמיד הייתי מקפיד עליו: בשעת מלחמה אתה עושה תנאים? מה אתה עושה תנאים? מלחמה, עם ישראל במצב קשה. רוץ, רוץ להציל.

אחר כך אמרתי לעצמי שהמנהיגים שלנו צריכים ללמוד מיפתח. כשבאים ואומרים ליפתח: בוא נעשה שלום, תן קרקע תמורת שלום, אומר להם יפתח - מה אתם באים אלי, את אשר נתן לך כמוש אלוהיך תירש אתה. **ואת אשר נתן ה' אלוקיני לנו - זה בשבילנו. והלוואי שילמדו ממנו.**

("אביהם של ישראל על התורה")

החיזוק השבועי

'ותרא את עני אבותינו במצרים - ואת זעקתם שמעת על ים סוף'

יש לתמוה על הפסוק- והרי בדרך כלל אחרי הזעקה רואים את העוני ואיך הפסוק מביא שהראיה היתה קודם הזעקה? ונסביר בדוגמא-

יום אחד הבן שלי נכנס לבית ואשתי רואה אותו קצת עצוב. אשתי שאלה למה הוא עצוב הוא ענה לה. לאחר כמה ימים הוא נהיה עצוב יותר ויותר תוך כדי שהוא אומר לאשתי שהכל בסדר. אשתי החליטה לבדוק לעומק ולאחר בדיקה הבינה שהוא עובר

התעללות חברתית קשה מאוד וטיפולא בעניין בדרך מקורית משלה. לאחר כשבוע שהענין טופל וסודר הבן שלי מגיע לאשתי ומספר לה שהבעיה חזרה, אשתי שאלה את בני למה בהתחלה לא הגעת אלי ועכשיו כן? הוא ענה לה רק אחרי שראיתי שאת שמה לב שאני עצוב גם בלי שאני אגיד לך אמרתי לעצמי שוודאי גם עכשיו את יודעת מה עובר עלי ולכן כדאי לי לפנות אלייך. **כשאנחנו רואים שהקב"ה דואג לנו ורואה את הקשיים שלנו אנחנו מרגישים כבן שיש לו אמא לצעוק אליה, וממילא נהיה לנו יותר רצון לזעוק להקב"ה.**

הליכות מבית מדרן

שו"ת בחושן משפט

בית כנסת אחד הרחיבו המקום וכעת רוצים הגבאים לשנות מקום הספסלים כדי להתאים את פריסת המקומות לשטח החדש של בית הכנסת. שאלתם האם יש לשאול את היושבים רשות לשנות המקומות או שאין ליושבים שום זכות טענה.

תשובה:

כתב הרמ"א (סי' ק"מ ס"ח) "וכן מקומות בית הכנסת אם מעידים העדים שישב עליה כל עת שנכנס לבית הכנסת אף על פי שלפעמים שנה מקומו מחמת אבלות או לא נכנס לבית הכנסת היו חזקה, הואיל ועשה בחזקה כמנהג העולם ונראה לי שכן ראוי להורות, אף על פי שיש חולקין. מקומות של בית הכנסת שהמנהג שכל אחד כותב שמו עליו הוי כשטר וכל מי ששמו עליו הוי שלו ואין למערער בו כלום" ובפ"ט (סק"ז) הביא בשם החת"ס שאם רשום שם המתפלל בפנקס בית הכנסת חשוב כשטר.

וכתב מרן (סימן קצ"ב ס"ז) "המוכר או הנותן לחברו שדה בצד שדהו, כיון שדש המצר שבין שתי השדות ונעשו שתיהן כשדה אחת קנה אבל אם הלך בה לארכה ולרחבה אין הלך זה מועיל כלום, ואם שביל של כרמים מכר לו הואיל ונעשה להלך קנה בהלך" וכתב על זה הט"ז בשם המשאית בנימין שהטעם שקונה בהלך משום שכל הנאת השביל היא ההלך, ומזה יש ללמוד במי שקנה מקום בבית הכנסת מחבירו וישב עליה הוה חזקה דכל הנאת התשמיש הוא בכך ואינו יכול לחזור בו ובכסף הקדשים כתב דה"ה אם הניח סידור במקומו או שאר חפציו דקנה משום שכך הוא דרך התשמיש. אך המשאית בנימין הביא בשם מה"ר פלק כהן ז"ל דלא חשוב חזקה בישיבה בעלמא אלא באחד מדרכי הקנין והביא

הלכה למעשה אין למתפללים זכות טענה לשבת במקום שהיה להם לפני השיפוץ והגבאים יכולים לעשות כפי שיקול דעתם.

הלכות מצרן

ט"ו בשבט

הוא ראש השנה לאילנות לענין ערלה ולענין תרומות ומעשרות. ואין אומרים בו תחנון, מכיוון ששמחת האילן משפיעה על שמחת האדם - כי האדם עץ השדה. ונהגו שלא לומר תחנון במנחה בערב ט"ו בשבט.

יש נוהגים ללמוד בליל ט"ו בשבט בסדר "פרי עץ הדל". ויש נוהגים להרבות בלימוד עניני מעלת פירות הארץ ומעלת ארץ ישראל. ונהגו להרבות באכילת פירות האילן בליל ויום ט"ו בשבט, ומשתדלים שיהיו מהפירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל.

ועדיף לאכול מפירות שגדלו בארץ ישראל ולברך עליהם תחילה אם הם מאותו סוג של פירות חו"ל.

יש להקפיד במיוחד ביום זה על הברכות שמברך על הפירות שיהיו כדיון, ויהיו בכוונת הלב, כיון שבהם מביא האדם ברכה לפירות האילן.

כשמברך על הפירות יברך על הפרי החשוב ביותר קודם אם רוצה לאכול ממנו, והחשוב הוא זה הכתוב קרוב ביותר למילה "ארץ" בפסוק: "ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש". ולכן הסדר הוא: לחם לסוגיו, עוגות, יין, זית, תמר, ענבים, תאנה, רימון, שאר פירות העץ, פירות האדמה, ברכת "שהכל", ברכת הריח. אבל אין חשיבות לסדר האכילה מהפירות אחרי הברכות.

תפילה על האתרוג בט"ו בשבט

יש סגולה להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג מהודר לסוכות שהוא זמן שנדיונים בו על פירות האילן. (מעובד מ"מאמר מרדכי")

הלכות שבת

שאלה: האם נשים חייבות במאה ברכות?

תשובה: מרן הגרע"י פסק בהליכות עולם (ח"א עמ' נט) אף הנשים חייבות במאה ברכות בכל יום, ומה שחסר להן מחמת שאינן מתפללות שלש תפילות ביום, תשלמנה בפירות ומגדנות. אולם הפסקי תשובות (ח"א עמ' שפא) כתב שמדברי הראשונים והפוסקים מבואר שנשים אינן חייבות במאה ברכות.

שאלה: האם אפשר להשלים למאה ברכות באמירת אין כאלוקינו שבתפילה?

תשובה: נחלקו בזה הפוסקים רש"י (סידור רש"י סי' א) כתב שנחשב לו כיב' ברכות, משום שכיון שאומר בסוף 'ברוך אלוהינו' ואתה הוא אלוהינו' הרי הוא כאומר ברוך אתה, וכיון שאמר 'אין' ד' פעמים, ו'מי' ד' פעמים, ו'נודה' ד' פעמים הוי כי"ב ברכות. אולם בספר המנהיג (דיני תפילה עמ' ל) חלק ע"ז וכתב שלא עולה כברכה שהרי כל ברכה שאין בה הזכרת השם ומלכות אינה ברכה. ומדברי המשנ"ב (סי' מו וסי' תרכו סק"ה) משמע שאין עצה זו אלא בשעת הדחק.

שיעורי תורה מרבני בית מדרן במגוון נושאים <<< www.ateretm.org

מידי יום שיעורים מרתקים לצפייה באתר "בית מדרן"
עם מגוון רבנים כדרכו של מדרן <<< www.ateretm.org

עטרת תפארת

העלון מוקדש לע"נ מלכה גינה בת רחל ע"ה
לרפואת עדי בת מוזל תחי' וריעות בת גילה תחי'

אורייתא הפרשה מזווית נשית

על כן מבינים אנו עתה, כי עמלק הוא כעין מקל. הוא בא להילחם בישראל בכל פעם שאנו מתרפים מתורה וממצוות, משמירת ההלכות ומהקפדה על טוהר המידות. והוא בא לעורר אותנו להתגבר עליו – על המידות הרעות שהשתלטו עלינו.

הפרשה מסתיימת בפסוק שאומר: "כי מלחמה לה' בעמלק מדור דור". בכל דור ודור יש עמלק. בכל דור, כשיש רפיון בעבודת ה' – זה גורם לעמלק של הדור להתעורר. בעוד כמה שבועות, בפרשת "כי-תצא", נקרא כי אנו מצווים למחות את זכרו של עמלק. "מחה תמחה את זכר עמלק".

חז"ל אומרים על שאל המלך שריחם על עמלק כי עליו נאמר: כי "כל מי שנעשה רחמן על אכזרים – נעשה אכזר על רחמנים". בסופו של דבר הוא התאכזר לאחיו והרג את כל נוב עיר הכהנים. רחמנות על אכזר כמו עמלק – היא עצמה אכזריות כלפי כל האנשים שסובלים ממנו. והיא גם מביאה את הרחמן המדומה להפעיל את מידת הדין שלו כלפי אנשים חלשים.

חכמינו אמרו כי הרפידים, רפיון הידיים מהתורה, הביא את עמלק. **מכאן נלמד שראשית הלוחמה שלנו צריכה להיעשות על-ידי חיזוק לימוד התורה. אין עוז אלא תורה.** כשיש תורה לא מתבלבלים משיקולים של רחמנות מדומה. (אביהם של ישראל על התורה)

בפרשתנו, עמלק מתחיל להצר לעם ישראל: "**ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים**". הפסוק הזה בא מיד אחרי הפסוק שמתאר לנו את חטא העם שגרר את שינוי שמה של רפידים: "ויקרא שם המקום מסה-ומריבה, על ריב בני-ישראל ועל נסותם את ה' – לאמר היש ה' בקרבנו אם אין". חכמינו מפרשים, כי הסמיכות הזאת איננה מקרית. שמו של המקום "רפידים" מורה על כך שרפו ידיהם של עם-ישראל מהתורה ומהאמונה באלוקים, מהביטחון בו ומהדבקות בו. ברגע שהם התרפו מעבודת הבורא – עמלק צץ לו משום מקום והחל להצר להם.

ישנו עוד פירוש שאומר, **כי המילה "רפידים" מורה על הפירוד שהחל לשרור באותה עת בין בני-ישראל**, והוא הוא שגרם לעמלק לבוא לפתע פתאום. ואמרו חכמינו, שגם בפרשת כי-תצא, כשנסמכה פרשת עמלק לפרשת מידות ומשקולות, אין זה במקרה, וכמו שכתב שם רש"י: "אם שיקרת במידות ומשקולות – הוי דואג מן גירוי האויב". ואומרים חז"ל, כי כשכתוב "שיקרת במידות" הפשט הוא חוסר דיוק במידות ובמשקלות, אבל בתוך המילים גם נרמז על המידות הטובות המיוחסות לישראל – ביישנים, רחמנים וגומלי חסדים, שאת המידות הללו צריך לקיים באמת ובתמים ולא לזייף אותן. אם מזייפים אותן – האויב יבוא לעורר אותנו לתקן אותן.

תאמר לבית יעקב

שו"ת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

דרכי ניקוי ובדיקה של ירקות-המשך

ברוקלי-מאד נגוע ואין אפשרות לנקות. מותר לאכול רק את הגבעולים לאחר שריה במי סבון.

גפן-עלים מוחזקים נגועים.

נוהגים שלא לאוכלם כלל אלא רק לאחר י"ב חודש, ואם אף על פי כן יש שרוצים לאוכלם-יש לנקות כמו חסה רגילה.

(ויש שאסרו עלי גפנים אפילו ע"י בדיקה בשום פנים ואופן, ואין צריך לשנות אלא על פי התקנה המובאת בארץ החיים סימן פ"ד).

דפנה-עלים טריים-לשטוף במים ודי בזה.

יבשים-להמתין י"ב חודש.

זעתר-מוחזק נגוע.

עלי זעתר-להשהות שנים עשר חודש.

זעתר טחון-אפשר לבדוק על צלחת.

("מן המותר בפיק" הוראות מעשיות לבדיקת המזון)

פיה פתחה נשים ונפלאות

תפילה מקירות הלב

בשנת תשס"ט שושנה הייתה בחדר לידה בירושלים כדי ללדת את ילדה הבכור. אומנם היא חשה בצירים, אבל במשך כמה שעות הלידה לא התקדמה, ולא עזרו כל הזירוזים שקיבלה. גם ספר יונה הנביא וכל הסגולות לא הראו סימנים של התגייסות לטובת העניין. לרב זצ"ל הייתה סגולה ידועה לזירוז לידה. כאשר יולדת התקשתה בלידתה, כאשר לא הייתה התפתחות בלידה, היו שנהגו להביא את כיסוי הטלית של הרב אליהו, הניחו אותו על בטנה של היולדת ואז הלידה התקדמה.

חמותה, שראתה את הקושי של שושנה, החליטה לעשות מעשה. היא נסעה אל בית הרב זצ"ל בשכונת גבעת שאול כדי לקבל את כיסוי הטלית שלו ולהביאו לכלתה. **הניחה את כיסוי הטלית על בטנה של כלתה**, ותוך דקות ספורות התפתחה לידה והביאה ללידת ילד מתוק....

חלפו כמה שנים שבהן שושנה לא הצליחה להרות. ואולם לאחר שמונה שנים הגיע ההיריון המיוחל, וכולם ציפו ללידה. אלא שכפי שקרה בלידה הראשונה, כך גם עכשיו. צירים יש, אבל הלידה לא מתפתחת. אך מה עושים עכשיו, כשהרב נפטר?

הרדיו בבית חמיה היה דלוק, ולפתע, בתזמון מושלם, הוא שמע רב חסיד חב"ד שאומר **שאם אין רב קדוש שיעשה מופת בזמן ישועה, די בכך שיספרו מופת שעשה בעבר, וזה כבר יפעל את פעולתו**. הוא הבין שהקב"ה השמיע לו את הדבר הזה על מנת שיפעל ויעשה מעשה. דא עקא, השעה כבר אחרי חצות הלילה, ולמי יוכל לספר על המופת שקרה להם בלידה הראשונה? הוא עמד אפוא מול הקירות הלבנים בבית והחל לספר להם את אשר אירע. ממש כאילו שמעו את דבריו. אך סיים את דבריו לקירות, והנה הוא מקבל טלפון שמבשר לו: מזל טוב, נולד לך נכד חמוד. ("אביהם של ישראל" 5)

עטרת מרדכי לילדים

פרשת השבוע: בשלח עלון הילדים מבית מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מעשה רב

ה' רעי לא אחר

ספר אסף מירום מעטוף: ביום ששי, כ"ה בסיון התשע"ח, הכנסנו בשע"ט את בננו בביתו של אברהם אבינו ע"ה. הגדרנו את הברית גם כמסבת הודיה על הנס הגדול והמתנה הנפלאה שקבלנו בחסד וברחמים לאחר 10 שנים של צפיה. החלטנו להעניק לו את השם רועי מרדכי נ"י.

למה מרדכי? עד לפני כשלוש שנים התגוררנו בקרית ארבע, ומתחתנו התגוררו שכנים חמודים וצדיקים, משפחת נקי. את חג השבועות האחרון, כשאסתר כבר בסוף ההריון, חגגנו בקרית ארבע. בערב החג דברה השכנה חנה נקי עם אשתי ואמרה לה: "לפני כשנה חלמתי שאת הרהיון ונולד לכם בן, ובברית שלו הרב אליהו זצ"ל נכח בכבודו ובעצמו". אסתר הגיעה אלי נפעמת וספרה לי את הספור. אגב, לא גילינו שיש לנו בן, כך שהחלום הזה הופך למענין. אבל עדין לא ידענו עד כמה. את ספור החלום שמרנו לעצמנו בסוד. הלכה הגיעה, והתינוק המתוק הזה נולד ביום ששי דקות ספורות לפני השקיעה. על כן הברית תכננה ליום ששי שלאחריו. כשבדקנו את תאריך הברית נוכחנו לדעת כי הוא יוצא בתאריך ההולול של מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל. או אז נזכרנו בחלום, והיה ברור כי שמו השני יהיה מרדכי.

בערב ההולול עליתי להתפלל על קברו של הרב אליהו זצ"ל, לבקש שיהיה אתנו בברית, ואנו בטוחים כי הוא היה אתנו כשהענקנו לבננו את שמו. הרב ביחד עם אליהו הנביא. והלא ונזכה אנו יחד עם רועי מרדכי לאורות גדולים מדיו אורו ונשמחו של הצדיק. ("אביהם של ישראל" 5)

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

פרשתנו נפתחת במלים: "ויהי בשלח פרעה".

כשהמלה "ויהי" מזכרת-זה לשון צער. כך גם כשפרעה משחרר את ישראל ממצרים נאמר "ויהי", כיון שלפרעה היה זה צער גדול, בעוד שלשארל היה זה שמחה. ובאמת זה פלא גדול מדוע היה זה צער לפרעה שישארל יוצאים ממצרים, הרי הוא הראשון שצריך לשמח, שכן הוא עצמו רץ באמצע הלילה ובקש והתחנן: "קומי צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל!"

חכמינו אומרים, שפרעה לא ראה את מי הוא שחרר, כיון שהמסתכל על עם-ישראל עלול שלא לראות את האוצר היקר שבתוכו. רק כשפרעה עמד באמת על טיב האוצר הזה, הוא הבין מה הוא אבד מתחת ידיו, אבל, אז כבר היה מאחר מדי.

ברגע שפרעה ראה את השכינה שולתה את עם ישראל, "ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי". כשהוא ראה את הפרות שמחמו מתוך העם ה"שפל" הזה, מיד הוא צעק: "איו ווי, מה עשיתי?".

כדי להבין טוב יותר את תחושותיו של פרעה בצאת עבדיו הישראלים ממצרים, מובא משל הנסמך על דברי הפסוק: "שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים" (שיר השירים ד ג).

משל זה מספר על אדם שזכה בירשה בחלקת אדמה שהיתה מקשה באשפה. ראה שחלקת אדמה זו במצבה זה לא תועיל לו במאומה, על כן מכר אותה לאדם אחר. בא הקונה, והחליט לנצל חלקה זו. והנה, תוך שהוא חופר בה לפניו האשפה שבה, הוא מצא בה אוצרות יקרים שהיו נסתרים תחת אותן ערמות אשפה. בכספי אוצרות אלו הוא הקים באותה חלקת אדמה ארמון גדול. גם עבדים שכר לו אותו אדם מכספי האוצרות, והיו מהלכים אחריו בשוק ועושים לו כבוד. ראה אותו המכר והיה חננק בצערו ואמר: "ווי, מה אבדתי". חכמינו אמרו, **שכל מה שהיה ביציאת מצרים יהיה בגולה ואף יותר מכך**, שנאמר בגלות מיכה: "כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות". יראו עינינו וישמח לבנו, במהרה בימינו, אמן.

ילדים אהובים, עם ישראל עדין זקוק לכם! אנא המשיכו להתפלל ולבקש על ישועת וגאולת עם ישראל, על שלום החילים והפצועים והחוזרת כל השבועיים שנותרו בשבי.

חידות

- 1) דרך ארצם של איזה עם, לא רצה הקב"ה שיעברו ישראל?
- 2) היכן מזכרים: אבן, קש ועופרת?
- 3) איך כתוב בפרשה: הם הולכים בכון הפוך?
- 4) איך היה טעמו של המן?
- 5) איך נכתב בפרשתנו שבני ישראל יצאו מצרים בכלי נשק?
- 6) איזה רוח נשבה כל היום וכל הלילה לפני קריעת ים סוף?
- 8) מאיזה פסוק לומדים על לחם משנה בשבת?

בדיחה

בן אדם נכנס לגלידריה ומבקש מהמוכר: תן לי גלידה לפני שזה מתחיל. אומר לו המוכר: מה עם התשלום? - הו, הנה זה מתחיל...

נדולים צדיקים

הרש"ש - רבי שלום שרעבי זצוק"ל

רבי שלום שרעבי נולד בצנעא, בירת תימן, בשנת 1720. מילדותו נמשך אל חכמת הקבלה וחספז לעלות לארץ ישראל.

בהגיעו לגיל שמונה עשרה עלה הרש"ש לארץ ישראל. המסע הארך היה דרך הדו, דמשק ומשם לארץ ישראל.

עם תם המסע, הגיע אל "חבורת מקבלי בית-אל" בירושלים ופנה לראש החבורה, רבי גדליה חיון, בספרו שהוא בחור יתום וחסר כל שעלה מתימן ומבקש ממנו לחוס עליו. הוא מתקבל לעבודה כשמש המסדר את הספסלים, מחזיר את הספרים למקומם ומעלה אור במנורות. וכך, יום אחר יום, מסתופף הנער שלום בצלה של חכמת הקבלה, במסוה של משנת חרוץ. בעקבות התגלות בקיאותו וידעותיו בתורה, מקבל הרש"ש את תפקיד ראש הישיבה, והוא בן 31 בלבד. הרש"ש הקפיד ללמוד וללמד קבלה אך ורק על פי שיטתו של האר"י הקדוש, כפי שהובאה לעולם על ידי תלמידו, רבי חיים ויטאל.

בין כתביו נמנים: "סדור הרש"ש" עם "כונות הרש"ש". מסדור זה מתפללים עד היום בישיבת המקבלי בית אל; "אמת ושלום" על הספר "עץ חיים" לרבי חיים ויטאל; "נהר שלום" - כונת התפלות; "רחובות הנהר" - הקדמות האר"י; וכן כתבי יד רבים שנשמרו בישיבת המקבלי בית אל. נלב"ע ביום י' שבט. ומקום מנוחתו בהר הזיתים.

זכותו תגן עלינו. אמן

בין הפותרים תערך הגרלה
אחת לחודש על כרטיס ספר
ע"ש 50 ש"ח

את התשובות יש לשלוח עד יום שלישי למייל ateretme@gmail.com
או להניח בתיבה המוגנת בחצר בית הכנסת רחוב זכריה מדאר 31' רחובות
לביירוים 08-9397933